Ćw.6: Przetworniki cyfrowo analogowe C/A i analogowo cyfrowe A/C

Kacper Tatrocki

Prowadząca: dr Małgorzata Harańczyk

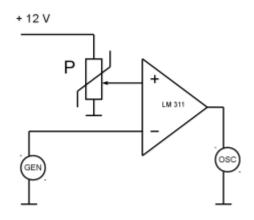
30.05.2023

Zad 6.1

Wykorzystując płytkę UA-1, połącz układ komparatora napięcia LM 311 według poniżej przedstawionego schematu. Wybierz amplitudę sygnałów z generatora (np. 5V) wiedząc że jego wyjściowe napięcie chwilowe nie może wykraczać poza zakres napięcia zasilającego komparator. Potencjometrem P nastaw napięcie z zakresu międzyszczytowego generatora, tak aby uzyskać na wyjściu fale prostokątną. Zbadaj przebieg napięcia wyjściowego komparatora dla różnych kształtów napięć i częstotliwości generatora. Wykonaj to samo ćwiczenie używając wzmacniacza operacyjnego zamiast komparatora napięcia.

Teoria:

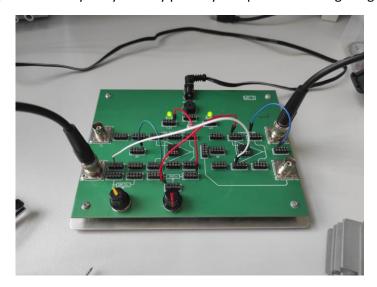
Komparator napięcia służy do porównywania analogowego sygnału u(t) z napięciem progowym U. W przypadku idealnym wyjście komparatora przyjmuje tylko dwie wartości napięcia, wysoką H (high) i niską L (low), jedną dla u(t) > U, drugą dla u(t) < U. Przejście od jednego stanu do drugiego zachodzi dla u(t) = U, to jest dla punktu, w którym charakterystyka wyjściowa wykazuje nieciągłość. Jest zatem komparator napięcia układem o wejściu analogowym i wyjściu cyfrowym, działa na styku elektroniki analogowej i cyfrowej, pełni rolę jednobitowego przetwornika analogowocyfrowego. Bywa nazywany komparatorem analogowym, dla odróżnienia od komparatora cyfrowego, porównującego dane cyfrowe podawane w postaci wielobitowych słów zerojedynkowych.

Rys 1. Zbudowany układ

Obserwacje:

Zbudowano układ przedstawiony na rys 1. Przy pomocy komparatora analogowego

Rys 2. Układ na płytce UA-1 przy pomocy komparatora

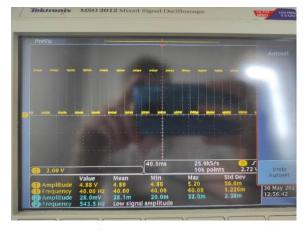
Otrzymano poniższe wyniki na oscyloskopie:

Rys 3. Sygnał wyjściowy – 40Hz i 5V – sygnał kwadratowy

Rys 4. Sygnał wyjściowy – 10Hz i 5V – sygnał kwadratowy

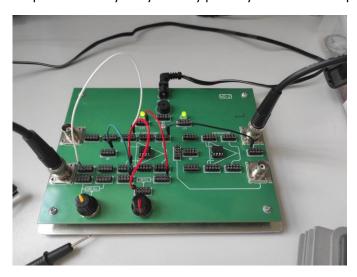

Rys 5. Sygnał wyjściowy – 40Hz i 5V – sygnał sinusoidalny

Rys 6. Sygnał wyjściowy – 10Hz i 5V – sygnał sinusoidalny

Później zbudowano układ przedstawiony na rys 1. Przy pomocy wzmacniacza operacyjnego.

Rys 7. Układ na płytce UA-1 przy pomocy wzmacniacza operacyjnego

Otrzymano poniższe wyniki na oscyloskopie:

Rys 8. Sygnał wyjściowy – 10Hz i 5V – sygnał kwadratowy

Rys 9. Sygnał wyjściowy – 40Hz i 5V – sygnał kwadratowy

Rys 10. Sygnał wyjściowy – 40Hz i 5V – sygnał sinusoidalny

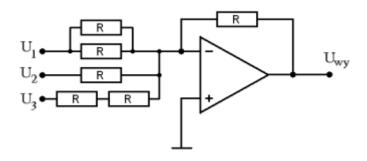

Rys 11. Sygnał wyjściowy – 10Hz i 5V – sygnał sinusoidalny

Otrzymane wyniki były bardzo podobne do tych z komparatora analogowego z tą różnicą, że sygnał wyjściowy nie był dokładnie prostokątny, a jego zbocze wznoszące nie było idealnie pionowe. Efekt ten był bardziej widoczny dla większych częstotliwości – im wyższa była częstotliwość, tym większą część okresu zajmowała zmiana stanu. Dla 20kHz sygnał wyjściowy nie przypominał nawet sygnału prostokątnego co pozwala wnioskować, że wzmacniacz operacyjny działa wolniej niż komparator jeżeli chodzi o zmianę stanu na wyjściu.

Zad 6.2

Wykorzystując płytkę UA-1 zmontować sumator o trzech wejściach. Wartość oporników dobrać w ten sposób, aby wartość napięcia wyjściowego była proporcjonalna do wartości binarnej stanów podawanych na wejścia 1, 2 i 3. Dobrać tak wartości oporników aby maksymalna wartości napięcia wyjściowego Uwy nie przekraczała -10V. Aby przetestować działanie układu należy zmontować licznik 3 bitowy (modulo 8) i podawać odpowiednie napięcia z licznika na wejścia sumatora U1,U2 i U3.

Rys 12. Zbudowany sumator napięć

Teoria:

Wzmacniacz sumujący jest specjalnym przypadkiem wzmacniacza odwracającego fazę. Analizując układ:

$$\begin{split} I_1 + I_2 + I_3 + \cdots + I_n &= I \\ U_- &= U_+ = 0 \\ \frac{U_1}{R_1} + \frac{U_2}{R_2} + \frac{U_3}{R_3} + \cdots + \frac{U_n}{R_n} &= \frac{U_{wy}}{R} \\ U_{wy} &= R(\frac{U_1}{R_1} + \frac{U_2}{R_2} + \frac{U_3}{R_3} + \cdots + \frac{U_n}{R_n} &= \frac{U_{wy}}{R}) \end{split}$$

Czyli ostatecznie mamy:

Obserwacje:

Zbudowano układ przy pomocy dwóch płytek, UA-1 oraz UC-1:

Rys 13. Układ przedstawiający rys. 12

Zbudowano sumator napięć o trzech wejściach. Użyto oporników o następujących rezystancjach:

- $R_1 = 15k\Omega$
- $R_2 = 50k\Omega$
- $R_3 = 24k\Omega$
- $R_4 = 100k\Omega$

Zmierzono napięcie U_{wy} w zależności od stanów U_1 , U_2 , U_3 . Wyniki przedstawione są w poniższej tabelce.

U1	U2	U3	Liczba U1,2,3 w systemie dziesietnym [n]	Uwy	Uwy/n
0	0	0	0	0V	-
0	0	1	1	0,5V	0,5V
0	1	0	2	1V	0,5V
0	1	1	3	1,5V	0,5V
1	0	0	4	2V	0,5V
1	0	1	5	2,5V	0,5V
1	1	0	6	3V	0,5V
1	1	1	7	3,5V	0,5V

Rys 14. Wynik wyjścia układu z rys 13.

Widać, że stosunek $\frac{U_{wy}}{n}$ jest zachowany, zatem napięcie wyjściowe jest proporcjonalne do liczby, której bity podawane są cyfrowo na wejściach.

Zad 6.3

- 6.3.1. Zapoznać się z budową i działaniem modułów przetwornika A/C typu FLASH: a) modułu komparatorów, b) transkodera RPP-S (Ręcznie Programowana Pamięć Stała) oraz c) transkodera RPP-SRAN (Ręcznie Programowana Pamięć SRAM).
- 6.3.2. Programowanie transkodera RPP-S. Połączyć moduł komparatorów z transkoderem RPP-S. Na wejście modułu komparatora podać regulowane napięcie stałe. Zmieniając poziom napięcia wejściowego zaprogramować transkoder w ten sposób, aby wartość binarna na wyjściu transkodera odpowiadała ilości zapalonych diod na module komparatorów (czyli była proporcjonalna do napięcia wejściowego). Zwrócić uwagę iż diody na wyjściu RPP-S reprezentują stany zanegowane.
- 6.3.3. Badanie działania przetwornika. Po zaprogramowaniu pamięci stałej dołączyć do układu płytkę konwertera C/A a na wejście modułu komparatorów podać sinusoidalne napięcie zmienne. Pamiętać, ze konwerter pracuje prawidłowo tylko w zakresie napięcia powyżej 0 V. Używając oscyloskopu porównać przebieg napięcia wejściowego i napięcia po kolejnych konwersjach w układach A/C i C/A. Jaka jest rozdzielczość napięciowa konwertera typy FLASH. Porównać ją z odpowiednią wartością otrzymaną dla przetwornika badanego w punkcie 2.
- 6.3.4. Użycie modułu z pamięcią SRAM. Zmodyfikować konfigurację układu przetwornika zastępując transkoder RPP-S transkoderem z pamięcią SRAM. Postępując analogicznie jak opisano w punktach 3.2 i 3.3 zaprogramować pamięć SRAM i sprawdzić działanie przetwornika. Układ można zaprojektować w ten sposób aby amplituda sygnału po konwersji ulegała odwróceniu.
- 6.3.5. Dla przebiegu sinusoidalnego określić zakres częstotliwości, w którym przetwornik działa prawidłowo.

Teoria:

Przetworniki C/A i A/C znajdują liczne zastosowania w dziedzinie przemysłu informacji między systemami analogowymi i cyfrowymi. Mogą operować sygnałami zarówno analogowymi (w których nośnikami informacji są wartość i znak napięcia, ew. prądu), jak i cyfrowymi (reprezentowanymi w postaci kodów binarnych). Umożliwiając wymianę informację miedzy urządzeniami pomiarowymi różnych typów i systemami komputerowymi przetworniki te stanowią łącznik między światem urządzeń analogowym a nowoczesnymi rozwiązaniami cyfrowymi. Znajdują szerokie zastosowania w dziedzinie domowych multimediów aż po ośrodki naukowe.

Liczne metody przetwarzania sygnału analogowego na jego reprezentację cyfrową można podzielić na metody pośrednie i bezpośrednie. W układach działających w oparciu o metody bezpośrednie wielkość przetwarzania od razu jest porównywana z wielkością odniesienia. Do grupy tej zalicza się przetworniki z bezpośrednim porównaniem oraz przetworniki kompensacyjne. W przypadku metod pośrednich najpierw zamienia się wielkość przetwarzaną na wielkość pomocniczą, którą dopiero porównuje się z wielkością odniesienia. Zależne od rodzaju wielkości pomocniczej wyróżnia się metody częstotliwościowe i czasowe.

Innym istotnym kryterium podziału jest czas przetwarzania sygnału. Pod tym względem metody przetwarzania można podzielić na integracyjne i chwilowe. Metody chwilowe dają wynik odpowiadający wartości sygnału w chwili czasu względem okresu przetwarzania. Na odwrót, rezultaty metod integracyjnych odpowiadają wartości sygnału średniej za okres integracji, który na ogół zajmuje znaczną część okresu przetwarzania.

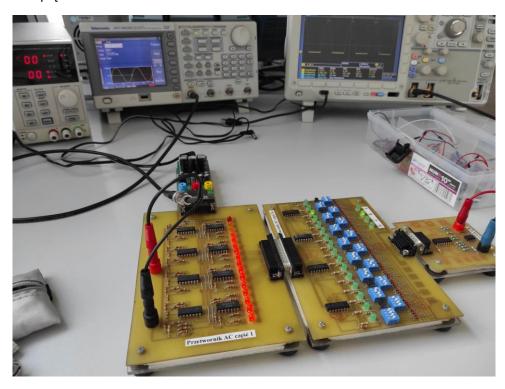
Istnieje fizyczne ograniczenie minimalnej częstotliwości próbkowania zapewniającej pełne odtworzenie sygnału analogowego z uzyskanej reprezentacji cyfrowej. Zgodnie z tzw. Prawem próbkowania informację zawartą w sygnale ciągłym zmieniającym się w czasie można wiernie wyrazić za pomocą kolejnych próbek cyfrowych jego wartości, jeżeli częstotliwość próbkowania f_s jest co najmniej dwukrotnie większa od maksymalnej częstotliwości f_{max} występującej w widmie sygnału:

$$f_s \ge 2f max$$

Omawiany w niniejszym opracowaniu przetwornik analogowo-cyfrowy stanowi układ typu FLASH opierający się na bezpośrednim i chwilowym pomiarze napięcia wejściowego. W skład przetwornika A/C wchodzi blok komparatorów (płytka 1) oraz blok kombinacyjny (Ręcznie Programowana Pamięć Stała – płytka 2A oraz Ręcznie Programowana Pamięć SRAM – płytka 2B). Do zestawu dołączony jest również przetwornik C/A (płytka 3)

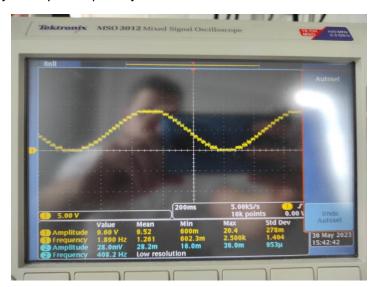
Obserwacje:

Połączono moduł komparatorów z transkoderem RPP-S. Na wejściu modułu komparatora podano regulowane napięcie stałe.

Rys 15. Połączenie wszystkich płytek podanych w części teoretycznej

Po dołączeniu do układu płytkę konwertera C/A, podano na wejściu modułu komparatorów dodatnie sinusoidalne napięcie zmienne o amplitudzie U_{we} = 9.6V i wartości minimalnej 0V. Na wyjściu otrzymano skwantowany sygnał przypominający wejściowy sygnał sinusoidalny. Przyjmował on kolejno 15 stanów, jak na rysunku poniżej:

Rys 16. Napięcie po konwersjach w układach A/C i C/A

Jeden był niedostępny z powodu niskiej amplitudy napięcia wejściowego.